

det ærede Medlem Hr. Rode faar Ordet, om det saa ikke skulde være muligt at faa Rede paa denne Sag (*Rode*: Selvfølgelig). Det glæder mig, jeg takker — i spændt Forventning.

Jeg vil dernæst blot sige til den højtærede Socialminister, at han er virkelig blevet en alt for stor Fjende ikke blot af overflødige Ord, men af Ord i det hele taget, thi naar han mener, at der ikke er Brug for flere Ord fra ham til at klarlægge for os, hvorledes han er stillet, saa tager han ganske fejl. Den højtærede Minister har en Pligt til herfra at sige dette høje Ting, om Regeringen overhovedet har planlagt, ad hvilke Veje man vil imødegaa den kommende Arbejdsløshed, baade paa forebyggende Vis og med Hensyn til Afhjælpning af den Nød og Vanskelighed, som følger i Sporet af Arbejdsløsheden. Det er ikke overflødig, ærede Hr. Minister, men nødvendigt.

Socialministeren (Borghøj): Det ærede Medlem Hr. Siebsager mente, at der dog var et Spørgsmaal, jeg endnu ikke havde besvaret. Ellers havde jeg altsaa besvaret alt, ogsaa hvad man fra anden Side har spurgt mig om, men der var et eneste Spørgsmaal, der endnu var ubesvaret. Det var dette om, hvordan jeg kunde foreslaa et Laan paa 8 Mill. Kr., naar Kommunerne kun trængte til 3. Men ogsaa det har jeg allerede besvaret under min foregaaende Tale.

Christmas Møller: Det vilde nu alligevel være ganske formaalstjenligt, om den højtærede Socialminister en Gang i en ledig Stund vilde gøre op, hvor mange Gange han har stillet Spørgsmaal, og hvor mange Spalter han har talt, da han var Oppositionsleder i dette høje Ting, og saa skulde den højtærede Minister dividere — skal vi sige med en 3—4—5 Stykker, det gør saamænd ikke saa nøje —, og hvis saa han blot vilde tale lige saa meget, svare lige saa godt, som han den Gang spurgte, kunde der alligevel komme et rigtig ligeligt Forhold til Veje.

Til det ærede Medlem Hr. Kragh skal jeg sige, at han blander sig jo aldrig i Spørgsmaal, der ikke vedrører ham, og derfor maa jeg gøre ham en Undskyldning, fordi jeg selv afgør, om et Spørgsmaal, som ikke han, men jeg har rejst, ogsaa har min Interesse under denne Debat. Og da det ærede Medlem Hr. Kragh, hvad jeg jo vidste, vilde sidde i spændt Forventning om Svaret, og da han ikke vilde faa Svaret i Aften fra det radikale Venstre, og jeg syntes, det var

Synd for ham, at han skulde sidde i denne spændte Forventning . . . . . (*Kragh*: Kan De ikke faa mere ud af det?) Jo, det gjorde mig ondt for det ærede Medlem, denne spændte Forventning skulde han ikke have, og derfor sagde jeg til ham: Det Spørgsmaal er der ingen Grund til at stille, og der er ingen Grund for Venstres Presse til at give Udtryk for, at det var et ubehageligt Spørgsmaal til det radikale Venstre, thi det radikale Venstres Politikere og ledende Blade har besvaret det. Man vil bruge sin Magt i Landstinget, og nu behøver det ærede Medlem ikke at gaa i spændt Forventning om den Sag.

P. Andersen: Det ærede Medlem Hr. Drachmann udtalte en Formodning om, at Regeringen snart vilde blive stillet i en Tvangssituation med Hensyn til de daarlige Forhold, som Industrien kom ind under. Det ærede Medlem Hr. Drachmann ved jo saa udmærket godt, at der saavel indenfor Regeringen som indenfor det Parti, Regeringen tilhører, er megen god Villie til at fremme alt, hvad der kan have Beskæftigelsesgraden i vort Land, men der er den Forskel paa Regeringen og det ærede Medlem, at Regeringen forstaar, at der skal sættes ind paa mange forskellige Omraader, medens det ærede Medlem kun kan se et eneste Omraade. Hvis vi skal komme igennem Krisen i denne Vinter, er det ikke tilstrækkeligt, at vi alene har Blikket henvendt paa Industrien, men saa maa vi have Blikket henvendt paa mange andre Ting, bl. a. ogsaa paa noget i Retning af det, der foreligger her i Aften. Men et saadant Forslag interesserer ikke det ærede Medlem Hr. Drachmann, thi det angaar kun nogle Jordarbejdsmand, og Jordarbejdsmand har ikke det ærede Medlems Hjerte. Det ærede Medlem siger nok, at man indenfor hans Parti har meget Hjerte for Arbejderne og den Nød, de er ude for, og det maa vel være rigtigt, men det gælder da kun de Arbejdere, der er beskæftigede i Industrien, ikke nogen andre Arbejdere. Derfor er det ærede Medlem Hr. Drachmanns Tale i Aften en Tale til Egoismen og har ingen Forbindelse med det store Samfundsspørgsmaal, det store Spørgsmaal for vort Lands Skæbne i indeværende Vinter, som vi i Aften behandler. Skal vi komme igennem de vanskelige Forhold i denne Vinter, maa vi ikke alene tænke paa at sætte Industrien i Gang ved de Midler, Regeringen muligvis kan skaffe frem til Ophjælpning af den, men saa skal man sætte ind andre Steder, man skal sætte ind paa